

USCA

POST

KONTAKTORGAAN VAN DE VERENIGING VOOR USA EN CANADA FILATELIE

Verschijnt minstens vijf maal per jaar
Redactie: A. G. van Herk Tel. 030-881741
Livingstonelaan 249 - 3526 HG Utrecht
September 1992 ISSN 0922-0089 Nummer 60

EUROPHILEX '92 - TILBURG

R. P. Lounens

Ons verenigingsseizoen werd afgesloten met de "Europhilex '92" in Tilburg. En op het moment dat u dit leest, ligt deze tentoonstelling alweer bijna een half jaar achter ons. Maar ondanks de lange hete zomer is deze tentoonstelling beslist nog niet vergeten. Integendeel, er wordt nog steeds over gesproken, want een succes was het. Omdat het totale verwachte aantal bezoekers op de eerste dag al langskwam bij de balie van de organiserende verenigingen, moesten we na één dag al nee verkopen als er om de Amerikaanse briefkaart werd gevraagd. De Belgische kaart was de tweede dag al op en waren er niet in aller ijl ook Nederlandse kaarten bijgedrukt, dan hadden we de derde dag de winkel wel kunnen sluiten. Zelfs de bodem van de voorraaddeos met "Lexicons" kwam in zicht.

Hulde aan het echtpaar Udo, onze standbemannings.

Van het speciaal voor de tentoonstelling

geschreven Jubileumboek zijn bij onze club nog een paar exemplaren over. Afgehaald op de bijeenkomst in Apeldoorn f 20.- en voor f 25.- op postgiro 1402621 ten name van de Vereniging voor USA en Canada Filatelie te Oude Wetering, onder vermelding van "Jubileumboek Europhilex '92" krijgt u het over de post thuis.

Rest mij nog alle mensen te bedanken die op een of andere wijze hebben bijgedragen aan het succes van dit zeer geslaagde evenement (in het bijzonder de Heren Zwaag en Swets voor hun spontane hulp) en alle deelnemers te feliciteren met de door hen behaalde medailles.

Ik zie u graag terug op onze volgende tentoonstelling, "Philalog '93" te Delft waarover u spoedig meer zult horen.

*

De redactie tekent hierbij nog aan:

Clubgenoot Lourens kon uiteraard moeilijk zichzelf en zijn vrouw bedanken voor het vele voorbereidende werk dat door hen werd verricht en waarvan onze leden zich geen voorstelling kunnen maken. Bovendien waren zij ook nog permanent op onze stand aanwezig. Hier past dan ook een woord van grote dank, dat wij hier namens u allen uitspreken. Zij hadden meer support en daadwerkelijke hulp uit de rijen van onze leden verdiend.

Europhilex '92 stak wel heel gunstig af bij de bijna gelijktijdig in Granada in het teken van 500 jaar Amerika gehouden internationale expositie. Dit evenement is allereen wegen bestempeld als mislukt.

Te meer mogen wij dus trots zijn op wat in Tilburg werd gepresteerd en op het aandeel van onze Vereniging daarin. Het wordt met gouden letters in ons nog dunne geschiedenisboekje bijgeschreven!

DE NATIONALE BUREAU PRECANCELS VAN DE USA

J. W. van Wichen

In "Usca Post" no. 51 werd op blz 1194 beloofd de Amerikaanse catalogisering van de Nationale Bureau Precancels aan het papier toe te vertrouwen. Die belofte lossen we nu in.

We gaan daarbij uit van de "Precancel Stamp Society Catalog of U.S. Bureau Precancels" 3e editie van augustus 1990. In die Catalog worden deze precancels ingedeeld in slechts twee categorieën:

1. Lines Only, dus enkel met lijnen;
2. Special Service, met een "service indicator" met of zonder lijnen.

De verschillende lijnen resp. indicators hebben een type-nummer, dat samen met het Scott-nummer de PSS-rubricering vormt.

"Lines Only" heeft serietype 1 en "Special Service" de serietypen 2 t/m 7, zie de afb. op blz 1415 en 1416. De volgorde is die van de Scott-nummers. Vergelijken we de lijst op blz 1191/1193 van Usca Post met die in de PSS-Catalogus, dan blijkt dat Usca Post compleet was, met vele overeenkomsten!

USCA POST

P.S.S. Catalogus

1288a	1	1288-1.3
1289a	1	1289-1.3
1297b	1	1297-1.3
1297b	2	1297-3.2
1414a	1	1414a-1.1
1415a	1	1415a-1.2
1416a	1	1416a-1.2
1417a	1	1417a-1.2
1418a	1	1418a-1.2
1552	3	1552-6.1
1584a	1	1584-1.3
1585a	1	1585-1.3

USCA POST		P.S.S. CATALOGUS
1591a	1	1591-1.3
1596	1	1596-1.4
1606	1	1606-1.3
1608	1 (2 typen)	1608-1.3/1608-1.4*
1610	1 (2 typen)	1610-1.3/1610-1.4
1613a	1	1613-1.3
1615a	2	1615-3.1
1615Cb	1	1615C-1.3
1616b	1	1616-1.3
1616b	2 (2 typen)	1616-2.1/1616-2.2
1617a	1	1617-1.3
1618a	1	1618-1.3
1618a	2 (2 typen)	1618-2.1/1618-2.2
1813a	1	1813-1.3
1816a	1	1816-1.3
1816a	2	1816-3.1
1895e	1	1895-1.3
1898Ab	2	1898A-3.3
1900a	1	1900-1.3
1901a	1	1901-1.3
1902a	2	1902-3.4
1903a	1	1903-1.3
1904a	1	1904-1.3
1905a	1	1905-1.3
1906a	2 (3 typen)	1906-2.1/1906-2.2/ 1906-4.1
2123a	2	2123-4.3
2124a	2	2124-4.4
2125a	3	2125-6.5
2126a	2	2126-4.4
2127a	3	2127-6.4
2127a	3	2127-7.6
2128a	2	2128-4.5
2129a	3	2129-5.1
2130a	2	2130-4.2
2130a	3	2130-5.2
2132a	2	2132-4.1
2132a	2	-4.1 (B-press)
2133a	2	2133-4.2
2149a	3	2149-6.2
2150a	3	2150-6.3

USCA POST		P.S.S. CATALOGUS
2231a	2	2231-4.5
2254	3	2254-7.3
2255	3	2255-7.1
2256	3	2256-7.1
2258	3	2258-7.2
2259	3	2259-7.1
2261	3	2261-7.1
2262a	3	2262-6.6
2264	3	2264-7.5
2265	3	2265-7.2
2266	3	2266-7.4

*) PSS 1608-1.4 ook met afwijkende lijnen-afstand 12.1 mm in plaats van 11.3 mm.

Na de datum van publicatie zijn nog uitgekomen:

Scott No.	Cat.	Service Indicator
2453	3	Additional Nonprofit Postage Paid
2457	3	Additional Presort Postage Paid
....	3	Gewijzigde druk 5c Sc. 2453
23c Flag	3	Presorted First Class
(10c) Eagle	3	Bulk Rate

Nog niet zo lang geleden zijn combinaties van de variëteiten van Scott 1906a (de 17c Electric Auto) gevonden in een en dezelfde rol!

De opmaak van de Bureau precancels in de vorm van een stempelafdruk met lijnen, ook al werd die dan altijd in het drukproces meegenomen, is sinds oktober 1985 geheel verdwenen. De toegevoegde waarde van "precancel" krijgt hierdoor nog minder inhoud. Traditie is te mooi om als een nachtkaaars te laten uitgaan. De USA-precancels zijn daarvoor een veel te mooi verzamelgebied. Gaan we de nieuwe producten dan maar "voorvernietigde kortingzegels" noemen? I hope so!

DE AMERIKAANSE "VUILNIS" BRIEFKAART
Een Thriller uit 1902

"Op de avond van de 5e oktober 1902 vestigde een vriend van mij, die wist dat ik tuk ben op alles wat met de filatelie te maken heeft, mijn aandacht op een briefkaart die hij voor vals hield. Toen hij me die kaart toestak, dacht ik meteen aan het bericht dat ik in de krant en in postzegelbladen had gelezen, dat de Regering een miljoen nieuwe briefkaarten met de beeltenis van President McKinley erop en ook de drukplaten daarvan had laten vernietigen, omdat het *en face* portret van onze President niet goed gelijkend was. Ik dacht: 'dit is vast één van die kaarten die ontsnapt moet zijn aan de verbranding.' Er stond het adres op gedrukt van een New Yorkse firma die in die tijd het contract had voor de vuilafvoer en aan de achterkant was een rijtje vragen afgedrukt die door het personeel moesten worden ingevuld. Ik zag meteen dat het een grote filatelistische vondst was en ik zond die firma een brief met vijf cent erin en het verzoek me een paar van die kaarten toe te sturen. Ze stuurde me er vijf. Ik krabde op twee daarvan het adres weg en één bracht ik naar het kantoor van *Mekeel's Weekly Stamp News*, dat toen nog in de Greene Street in New York zat. Daar toonde men levendige belangstelling en ze vroegen me of zij er eentje konden krijgen. Omdat ik er maar één bij me had, weigerde ik dat. Ik begaf me vervolgens naar de *Scott Stamp and Coin Company*, voor een bezoek aan de heer Crawford Capeu, die toen de directeur was, maar die was buiten de stad. Ik deed echter een heel bevredigende ruil met de bedrijfsleider: mijn kaart tegen een partij zegels waar ik al lang op uit was.

Die zelfde avond postte ik de andere kaart aan de firma J. M. Bartels, met de vraag of die hem kon gebruiken. Ze waren enthousiast over de vondst en ze machtigden mij om te gaan onderhandelen over de aankoop van de hele partij, zowel nieuw als gestempeld. Daarop bezocht ik de firma die ze verzond en daar hoorde ik dat die op het Hoofdpostkantoor een doos met 500 stuks had gekocht. Na een praatje met de secretaris kreeg ik hem zover dat hij me niet alleen alle kaarten die door zijn mensen waren ingestuurd, 312 in getal, voor iets boven de kostprijs verkocht, maar ook zijn voorraad ongebruikte kaarten ten getale van 149. Van de gebruikte kaarten ontbraken er 38, wat wij toeschreven aan het zinken van een paar pramen en aan de slordigheid van de mannen die ze uit hun zak hadden laten vallen. Na langdurige onderhandelingen die duurden tot 17 december 1902 deden we tenslotte zaken en de firma Bartels kocht alle kaarten, behalve die ene die al was betaald en één die ik zelf hield en die ik nog altijd heb. Omdat er later nooit meer een is gevonden, mag worden aangenomen dat de 500 die ik had gevonden de enige zijn geweest die aan de algehele vernietiging zijn ontkomen. Het was in elk geval een profijtelijke vondst voor mij geweest en ik denk nog meer voor de firma Bartels."

Dit verhaal schreef een zekere R. H. Lamscha in *Roessler's Stamp News* van december 1909. Van hem is zo goed als niets nader bekend. Zijn artikel werd in verschillende bladen herdrukt, in 1921, 1943 en 1965, maar telkens zonder de schrijver te noemen. In 1978 begon de Afdeling Delaware Valley van de U.S. Postal Stationery Society een onderzoek naar deze briefkaart, die in de Scott nummer UX 17 had gekregen. Na drie jaar waren er zo'n 50 gemeld door 40 eigenaars.

Scott noemt als vroegste datum van gebruik 27 mei 1902, maar verreweg de meeste gevonden kaarten waren gepost na 20 september en dat klopt met het verhaal van Lamscha. De vuilafvoerfirma in kwestie was "Messrs. Booth, Dailey & Ivins", 13-21 Park Row, in New York City. De kapiteins van de pramen moesten met de kaarten hun dagrapport uitbrengen, met vermelding van allerlei gegevens. Tevens konden zij ermee opgeven wat ze nodig hadden als hun praam niet in orde was.

In de filatelie kreeg deze kaart de bijnaam Garbage Card - vuilniskaart. Maar vuilnis als dit nemen wij allemaal graag in onze collectie op! Het is als het lelijke eendje dat een prachtige zwaan werd. Op blz 1416 ziet u het verschil tussen mislukkeling UX 17 en zijn vervanger UX 18.

NIEUWS UIT DE BOEKERIJ

Onze boekenschat is onlangs verrijkt met het tweede werk uit *Linn's Handbook Series*. Het eerste, over alle klassieke ongetande zegels van de USA, was reeds in ons bezit. Dit belooft een mooie reeks te worden; wij zullen zeker proberen ook verdere uitgaven in handen te krijgen.

Het pas verworven boek heet "U.S. Postal History Sampler", geschreven door Richard B. Graham, columnist van *Linn's Stamp News*. Sampler kan men vertalen als "monsterkoffer" en die term is hier precies raak. Een lekker snuffelboek over de posthistorie van de USA, rijk geïllustreerd. Op 170 pagina's een indruk van stempels, tarieven, rijdende postkantoren, drop letters, ship letters, enz. in vijftien hoofdstukken. Van harte aanbevolen!

Ralph Ebner DE PAPIERSOORTEN UIT DE AMERIKAANSE BANK NOTES TIJD (SLOT) *Vertaling: A. van Herk*

Gaan wij nu over tot een beschrijving van de verschillende papiervariëteiten.

Het gewone Harde Papier

1870 van de National Bank Note Company

Dit papier vertoont als men het doorlicht een volkomen homogene, gelijkmatige, structuur, meestal zonder enig spoor van draden van de zeef waarmee de papierbrij werd geperst. Legt men het op zwart karton, dan vertoont het onder een UV-lamp een karakteristieke lichte tint, bijna wit (niet te vergelijken met dat van optische witmakers in moderne papiersoorten). Nu heb ik de mogelijkheid het oppervlak te bekijken onder een sterke vergroting. Dan blijkt dat de papiervezels stevig aan elkaar "gebakken" zijn. Er zijn in het geheel geen losse eindjes te zien, behalve als men de zegel veel te lang in warm water heeft afgeweekt.

1873 van de Continental Bank Note Company

Hiervoor geldt in wezen hetzelfde als wat reeds is opgemerkt bij het papier van de National Bank Note Company. Het verschil ligt echter daarin, dat zich bij doorlichten ten dele en heel licht een zeefpatroon aftekent in de vorm van kleine elliptische puntjes. Onlangs heb ik ergens gelezen dat de drukkerijen van elkaar te onderscheiden zijn aan de hand van de netstructuur van de zeef. Of dit juist is, kan ik op dit moment niet beoordelen, ook al omdat die structuur zich maar bij heel weinig zegels duidelijk

aftekent. Maar ik wil het toch gezegd hebben.

Intermediate Paper

Vermoedelijk na 1875 tot circa begin 1878. Onder UV-licht en aan de hand van het oppervlak nauwelijks van hard papier te onderscheiden, al tekent zich de markante grofmazige structuur van het latere zachte papier reeds af.

Bij het kopiëren van een fotocopie gaat altijd het meeste verloren. Goed te zien is echter waar de gomlaag ophoudt. Ook tekent zich een lichte horizontale structuur af. Het zachte papier blijft daarentegen gelijkmatig donker met een zeer duidelijke structuur (afb 1 en 2 op blz 1417).

Het zachte, dikke Papier

Vermoedelijk van begin 1878 af.

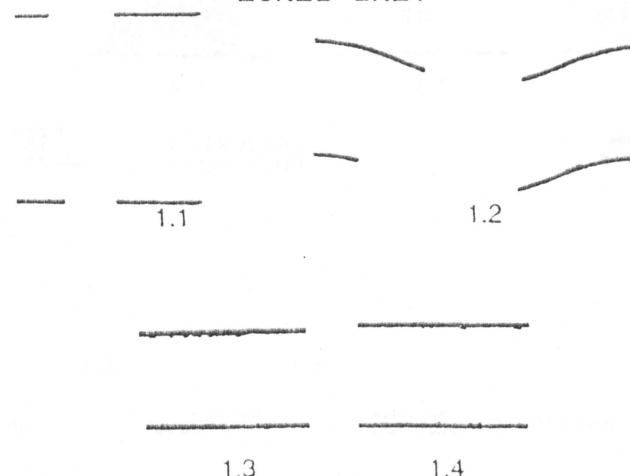
Zacht, maar in elk geval zou ik liever zeggen *optisch dik*, want nameten met papierdiktemeters levert geen betrouwbare onderscheidingsgrenzen op. Bij het doorlichten blijft het papier echter veel donkerder, bijna geel, met een duidelijke grofmazige structuur. Onder UV-licht vertoont het papier een opvallende donkerviolette tint.

Bij voldoende vergroting lijkt het oppervlak het meest op dat van een grasveld, want alle uiteinden van de papiergevezels steken naar buiten.

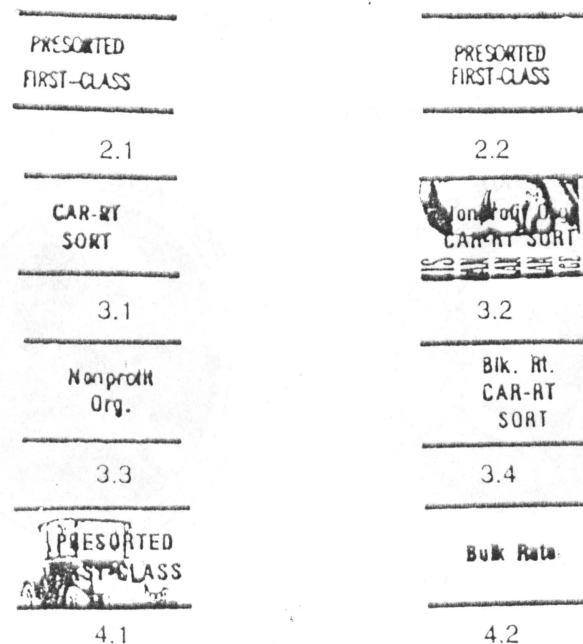
Om het geheel nu volledig verwarrend te maken zou ik willen opmerken dat ik stukken in mijn bezit heb waarbij elke combinatie van alle drie criteria, dus doorlichting, UV-licht en oppervlak, mogelijk kan zijn. In hoeverre het om latere veranderingen (optische witmakers, te lang afweken, vuil) of om echte tussenstadia gaat, kan ik bij gebrek aan voldoende materiaal nog niet beoordelen.

NATIONAL BUREAU PRECANCELS

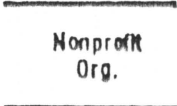
LINES ONLY

SPECIAL SERVICE

NATIONAL BUREAU PRECANCELS (vervolg)

			Nonprofit Org.
4.3	4.4	4.5	5.1
Bulk Rate Carrier Route Sort	PRECANCELED	PRESORTED FIRST-CLASS	ZIP+4
5.2	6.1	6.2	6.3
Nonprofit Org.	Carrier Route Sort	Nonprofit Org.	ZIP+4 Presort
6.4	6.5	6.6	
Bulk Rate	Nonprofit	Presorted First-Class	Nonprofit Carrier Route Sort
7.1	7.2	7.3	7.4
	ZIP+4 Presort	Nonprofit Sort ZIP+4	
	7.5	7.6	

GARBAGE CARD

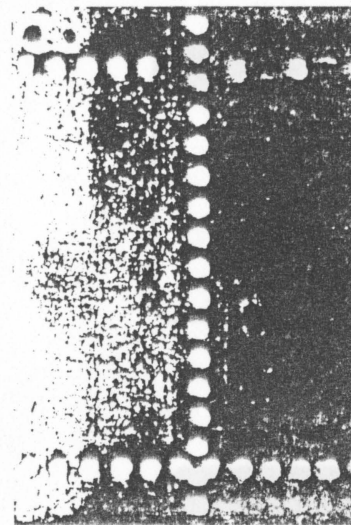

UX 17

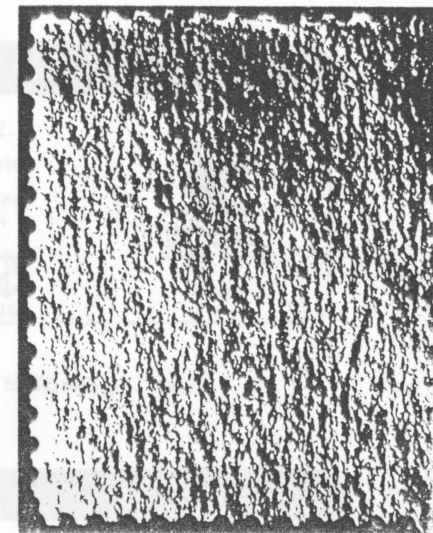

UX 18

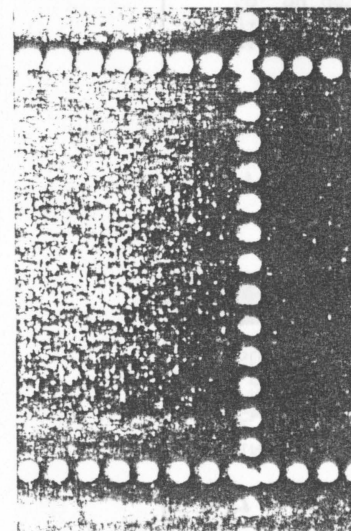
PAPIERSOORTEN

1

3

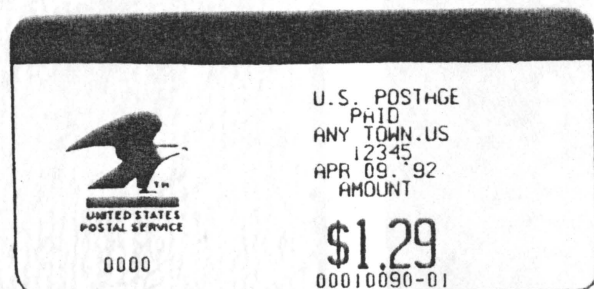

2

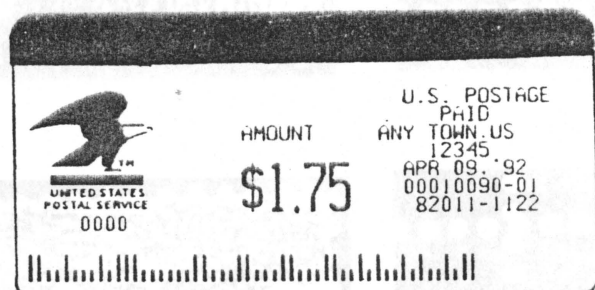

4

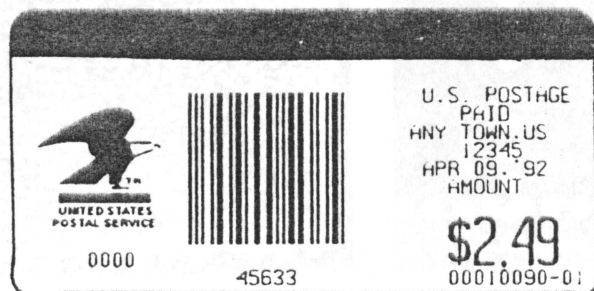
P.I.V. LABELS

Voor gewone brieven

Voor grootformaat stukken

Voor pakjes

WAT MOET MEN NU VERZAMELEN?

Beperkt u zich tot de twee belangrijkste soorten, die u met zekerheid kunt identificeren aan de hand van oudere of nieuwere zegels die maar op één soort zijn gedrukt. Als u met enige oefening daarna ook het typische Intermediate Paper herkent, is uw verzameling al verder dan de catalogus en voldoende gespecialiseerd. Stukken, die u niet met zekerheid kunt thuisbrengen, zijn voor wat de aard van het papier betreft misschien al niet meer onberispelijk en dan horen zij wellicht nog wel in een stempelverzameling, maar niet in een gespecialiseerde collectie van de verschillende drukkerijen thuis. Weg ermee naar het album met ruilzegels: iemand die alleen motieven verzamelt, kan er vast nog wel plezier aan beleven.

Daarnaast bestaat er echter een reeks van bijzondere papiersoorten waarop ik nu nog afzonderlijk zal ingaan. Wie ze ontdekt en kan thuisbrengen, moet ze beslist in zijn of haar collectie opnemen.

Geribbeld Papier

Elk verzamelgebied kent zijn geribbelde papiersoorten en die zien er dan telkens anders uit; niemand weet eigenlijk precies hoe en zo ontstaan de meest avontuurlijke catalogiseringingen. Dat geldt nu net ook voor het verzamelgebied USA, waarin een praktische verwaarlozen variant van het harde papier dikwijls voor geribbeld papier wordt aangezien en aldus een vloed van waarden op zogenaamd geribbeld papier is ontstaan. Die beschrijf ik verderop onder "Gestreept Papier". Een feit is dat de meeste waarden nooit op geribbeld papier worden aangeboden, hoewel ze steeds weer worden gecatalogiseerd en vermeld,

Als eerste heeft Luff deze papiersoort opgenomen, zij het met de vele ondersoorten die ik er vandaag de dag niet meer toe zou willen rekenen. Daarom komt er in zijn tabellen een enorm groot aantal waarden voor.

Brookman heeft toen getracht de waarden op geribbeld papier opnieuw samen te stellen en hij kwam enkel nog tot de vier waarden 1c, 2c, 3c en 15c. Zelf zou ik daar de 3c en de 6c Post Office Department nog willen bijtellen. Al deze waarden, behalve de 1c, zijn bij mij verticaal geribbeld aanwezig.

Voorts uiteraard de vier 1c Specimen dienstzegels van de tweede druk van 1875, aan de hand waarvan de gebruiksperiode zo ongeveer in dat jaar voor ons wordt vastgelegd. Die zijn echter horizontaal geribbeld, vermoedelijk doordat de drukplaten een ander formaat hadden.

Er zijn bij herhaling andere waarden in de overzichten vermeld, vermoedelijk van elkaar overgeschreven. Ik stel dan ook het grootste belang in bewijsstukken, ook voor horizontaal geribbelde, en voorshands twijfel ik aan het bestaan daarvan, temeer omdat het ook verzamelaars met aanzienlijk grotere mogelijkheden dan ik niet gelukt is die te pakken te krijgen.

Voor de statistiek: tussen bijna 700 groene 3cts zegels vond ik er 3 en uit een partij van 1000 3c Post Office Department zegels amper 40 op geribbeld papier, waarvan 30 met de ribbeltjes op de beeldzijde, een tot dusver nog nooit beschreven variant.

Uit dit laatste zou blijken dat de ribbeltjes maar aan één kant, in de regel de achterkant, te zien zijn. En dat is niet zo moeilijk als men de zegels schuin in scherp strijklicht houdt, met de invalshoek dwars op de ribbeltjes. Op die manier kunnen ook

grote partijen gemakkelijk worden doorgekeken.

Terwijl ik met dit artikel bezig was, heb ik een 5c Taylor ontdekt die een zwak uitkomende horizontale ribbeling vertoont. Een Amerikaanse vriend schreef mij, dat in de Verenigde Staten kort geleden een 24cts op dit papier als echt is erkend.

Ik zou het prettig vinden als mij de ontdekking van nog meer waarden werd gemeld of me die zelfs werden aangeboden.

Bij de foto onder strijklicht op afb 3 doet zich naast de heel duidelijkere ribbels op de rugzijde van een 3c Post Office Department een bij diepdruk voorkomend verschijnsel voor. De vorm van de "3", die aan de voorzijde in verhoogd reliëf ligt, is hier als verdiept te herkennen.

Gestreept Papier

Hoe het geribbelde papier is ontstaan, is niet bekend. Er worden slechts vermoedens geuit over ruw, wellicht met grof schuurmiddel, vlakgemaakte perswalsen. Maar dat acht ik in elk geval onwaarschijnlijk: de structuur is daarvoor veel te gelijkmatig.

Ook al is de oorzaak van deze eigenaardigheid onbekend, hetzelfde verschijnsel ligt waarschijnlijk ten grondslag aan het gestreepte papier. Ook dit vertoont de strepen, voorzover ik dat al meten kan, in een aantal van 17.5 op 2 cm, vermoedelijk voor Luff de aanleiding om die twee bij elkaar te gooien. De verschijningsvorm is echter beslist een andere. Onder strijklicht is er totaal niets te zien, maar bij doorlichten wel. Dan zijn evenwijdige strepen te zien, als een lichtwatermerk. Bij geribbeld papier zie ik echter bij doorlichten in het geheel niets.

Sommige stukken wekken al aan de voorkant met het gedrukte beeld vermoedens; daarvan heb ik echter ook maar één echt mooi voorbeeld, een 3cts Justice. Andere zullen bij natmaken heel duidelijk te voorschijn komen, bijna als een watermerk. Dit fenomeen doet zich ook voor bij de drie rode 2c gelegenhedzegels uit het jaar 1909.

Kortom, mij ontbreekt tot dusver het materiaal om hierover echt uitspraken te kunnen doen. Ook heb ik tot nu toe geen enkele ongebruikte zegel met originele gom. Ik denk echter dat deze variëteit voorlopig vergeten kan worden. Vanwege de volledigheid wilde ik haar echter niet onvermeld laten, te meer omdat iedereen over dit fenomeen zou kunnen struikelen.

Papier met Strovezels

Eigenlijk een grap, maar wel gecatalogiseerd. Onder strovezelpapier heb ik me altijd een soort papier voorgesteld met vele duidelijk zichtbare strodeeltjes, net als papier met vezeltjes zijde. Men denke daarbij bij voorbeeld aan de Zwitserse papier-soorten. In feite bevat praktisch elke zegel één of twee met het blote oog zichtbare strodeeltjes. Nu zijn mij bij de State Department dienstzegels exemplaren van 3c en 6c opgevallen met een specifieke tint drukinkt, die allemaal een meer dan normaal gehalte aan strodeeltjes bevatten. Wie nu denkt dat dit in het oog moet lopen, zit er ver naast. Alleen bij vergroten en doorlichten, om te maken dat ook deeltjes binnenin de papierlaag zichtbaar worden, zijn er zo'n 10 tot 20 grotere en ontelbare microscopisch kleine deeltjes te vinden.

Intussen heb ik ook een paar andere waarden gevonden. Als dit nu werkelijk de gecatalogiseerde papiervariant is, dan is die

in mijn ogen ook voor een gespecialiseerde verzamelaar haast te vergeand en onbeduidend.

Toch ben ik ook geboeid door het feit dat ik bij de State Department zegels een absolute overeenstemming heb vastgesteld tussen een nuance van de drukkleur en deze strodeeltjes in het papier. Hier is dus met zekerheid sprake van een afzonderlijke oplage.

Naadwatermerken, een bijzondere vorm

Tot slot zou ik een bepaald verschijnsel niet onbesproken willen laten, omdat het de moeite loont daarvoor bij het sorteren al dadelijk de ogen open te hebben. Afbeelding 4 toont duidelijk hoe de steken waarmee de stof aan elkaar is genaaid een watermerk in het papier achterlaten, een markante variëteit.

Eigenlijk hebben de postzegels van de USA in die tijd nog geen watermerk, althans geen met opzet aangebracht watermerk als een bescherming tegen vervalsing. De walsen waarmee het water uit de papierbrij werd geperst waren bespannen met een stof waarvan de aan elkaar genaaide naad een verdunning in het papier veroorzaakte die zich voordoet als een watermerk. De afbeelding is daarom ook gemaakt met behulp van een Signoscope.

Naar het schijnt komt dit verschijnsel bij alle soorten papier voor. Ik heb inmiddels zeker al 3000 zegels omgedraaid waarbij mij het naadwatermerk had moeten opvallen. Maar ik heb er maar twee gevonden. Meer kan ik over voorkomen en frequentie niet zeggen.

Daarmee zou ik het uitstapje naar de papier-soorten willen besluiten. Dit artikel is stellig niet allesomvattend, maar dat hoeft

en kan ook niet. Ik heb enkel geprobeerd de werkelijk bij de dagelijkse productie voorgekomen soorten te beschrijven. Het dubbele papier (double paper) heb ik daarbij buiten beschouwing gelaten omdat ik me geen voorstelling kan maken van hoe dat er uitziet.

Wellicht ben ik voor velen al te ver gegaan. Maar ik wil allen die willen proberen de catalogus op dit punt te volgen aanmoedigen zich daaraan te wagen. Met een beetje oefening is het eigenlijk ook geen probleem. Alleen de onvoldoende catalogisering staat erbij in de weg; misschien kan men daar wat aan doen.

Gaarne bied ik aan in geval van twijfel te helpen bij het sorteren, om een opening te vinden. Zelfs de beste beschrijving helpt dikwijls niet als er geen vergelijkingsmateriaal aanwezig is.

Daarbij valt mij in, dat het een goed idee zou kunnen zijn staalkaarten met de papier-soorten samen te stellen. Dat kunnen gerust ook beschadigde zegels zijn, als ze maar niet chemisch vervalst of veranderd zijn. Het zou me plezier doen als men voor zulke onderzoeksdoeleinden doubletten ter beschikking wilde stellen. Misschien zit er hier of daar nog wel een in zakjes of kilo-
waar uit de tijd van de Bank Notes die men mij zou kunnen aanbieden!

(Met toestemming overgenomen uit *Rundbrief* 83 van onze Duitse zustervereniging.)

* * * * *

* Postzegels worden meer gewaardeerd *
* Naarmate men er meer van afweet! *

* * * * *

KORT AMERIKAANS

- * Dat zal je nou altijd zien. Zijn we er éven niet en dan gebeurt het geweldigste uit de hele postgeschiedenis. De *jonge* Elvis gaat het worden. Hij was veruit favoriet bij de 1.128.923 inzenders van de stemkaart. In 1993 komt hij zó op een zegel en ook in een boekje. De datum is nog geheim, maar 't zal wel 8 januari worden, zijn 58e verjaardag. Ook is nog niet bekend wie met hem in het boekje mogen. Wij houden het Gebeuren scherp in het oog.
- * De Columbusvelletjes zijn er: zes stuks met alle 16 zegels uit 1893, nu met jaartal 1992. De oplage is 2 miljoen, dus het zal wel een gedrang worden. Het werd een *joint issue* met Italië, Spanje en Portugal. Elk land 6 velletjes in uniforme opmaak. Italië op dezelfde manier als de USA: elke zegel een andere waarde en geperforeerd. De Iberische landen hebben op elk velletje maar één echte, geperforeerde, zegel. De Spaanse kosten alle zes 60 peseta's, de Portugese 260 escudos. De overige zegels hebben geen waardecijfer en zijn ongetand, dus onbruikbaar als postzegel. Wij denken dat dit de grootste gezamenlijke uitgifte aller tijden is.
- * Habemus Postmaster-Generalam! We hebben een nieuwe P.M.G., de 70e. Hij heet Marvin T. Runyon, is 68 en manager. De eerste 37 jaar bij Ford, toen bij Nissan en sinds 1988 bij de Tennessee Valley Authority, u bekend van Scott 2042 uit 1983. Daar heeft hij 14.000 arbeidsplaatsen uitgezuinigd. Hij weet nog niet of hij dat ook bij de USPS gaat doen. Wij wel.

* Ashton-Potter Ltd. Ontario, die 80% van de Canadese zegels drukt, heeft in de USA een dochter gekregen genaamd Ashton-Potter America Inc. Ze kreeg van de USPS bij haar geboorte een jaarcontract voor het drukken van offsetzegels op fosforhoudend papier. Ze moest beloven dat ze dat voor 100% in de USA zou doen.

* Krast u dat vraagteken bij de Laurel en Hardy zegel op blz 1320 maar door: Nina staat er niet op. Ontwerper Hirschfeld heeft bekend. Hij heeft miljoenen postzegelaars bij de neus genomen. Al dat gespeur voor niks. En daardoor zag niemand dat Jack Benny op zijn zegel stiekem een tweede Nina heeft, namelijk op zijn dasje. Alleen heet ze daar Nna, want haar vader vergat de i. Weer een zorg minder.

* Ziezo, het Bureau of Engraving and Printing maakt geen rollen van 10.000 meer. Laten de particuliere drukkers dat maar doen, voor ons zijn ze oneconomisch, zei het Bureau. We wachten de gevolgen af, al kunnen we ze wel voorspellen: weer nieuwe variëteiten van bestaande zegels. Wedden?

* Net als u hadden wij al lang door, dat die zielige figuur op Scott 1438 voor de drugsbestrijding uit oktober 1971 niet zomaar verzonnen was. Klopt. Het is Mimi Orkin, toen 23 jaar oud. Waarom juist zij? Simpel: zij was fotomodel en de vriendin van Miggs Burroughs die de zegel ontwierp. Niet meer over tobben.

* Tijd voor de Gratis Tip. Souvenirsheet Sc. 2433 uit november 1989, u weet wel, met die vier Lincolns in allerlei kleuren, wordt goed. In Scott-1991 ongebruikt nog \$ 1.25, in 1992 al \$ 6 en nu vraagt de handel al \$ 7. Doe uzelf niet te kort. Leg een voorraadje aan.

* Ja hoor, wij mogen met ons Lexicon meedoen aan de "PhilITex 92" in New York, genoemd op blz. 1379. Kost wel \$ 15, maar wij doen het toch. De datum werd vervroegd naar 28 oktober-2 november en de happening valt nu samen met de ASDA National Show. Die noemden we eerder een Super-Event. Ten onrechte: het blijkt een Mega-Event te zijn. (We lopen wel eens watachter.) Voorlopig lijkt ons dit de absoluut alles overtreffendste trap. Of weet u een nog sterkere?

* De Pony Express had in 1860 een volle week nodig om een brief van St. Louis naar San Francisco te brengen. Tegenwoordig levert de USPS 'm dat in slechts zeven dagen.

* Voor het geval dat iemand met u begint over P.V.I.-meters vertellen we u gauw even dat dat de Postage Validation Imprinter-labels zijn die de USPS nu test in San Diego, CA. Zie de afb op blz 1418. Het loketpersoneel plakt ze op de poststukken, u kunt ze niet in voorraad kopen, zelfs niet voor uw album. Wedden dat de USPS dat niet lang zal volhouden? Zodra wij door hebben wat het voordeel van deze labels is boven gewone postzegels hoort u dat van ons.

* U weet het niet en Scott wellicht ook niet maar eigenlijk zit er naast uw albumvakje met de Sc. 1426 een leeg vakje! Van deze in 1971 ter ere van Missouri als de 24e Staat uitgegeven zegel bestaan namelijk twee versies. Het rood op de zegels van de platen 32702-32707 is feller dan dat van de platen 32708-32713. Het was de eerste rasterdiepdrukzegel van het Bureau, gedrukt op de Andreottipers. En eerstelingen hebben nu eenmaal dikwijls kinderziekten. De variëteit is niet duurder, u moet hem alleen even opsporen. Eén troost: het verschil is duidelijk te zien.

- * We wisten dat de Little Navigator op Scott 2242 uit 1986 een spiegelbeeld toont van het origineel. Wij wilden daar toen geen drukte over maken. Maar nu bedriegt men ons weer met Sc. 2426, de Puas-zegel van 1989. Staat ~~me~~ het houten beeldje uit de Mimbres Cultuur toch ~~wéér~~ in spiegelbeeld! Gaat u maar kijken in het Art Institute in Chicago. En nu worden we toch langzaam kwaad.
- * Het velletje met 18 zelfklevende 29c zegels met de Toorts van het Vrijheidsbeeld erop, dat vorig jaar uitkwam, is in mei verschenen met een nieuwe rugtekst. Die luidt in vertaling: "Lekker makkelijk, geen gelijk, sterke gom, plakt op enveloppen, praktisch in het gebruik, afscheuren hoeft niet!". Het wil ons voorkomen dat de USPS het I.Q. van zijn klanten niet zó hoog aanslaat. De zegels zelf bleven onveranderd, dus u hóéft zich er niets van aan te trekken.
- * Op 29 mei verscheen er alwéér een tweelingzegel van de USA en de Russen. De grootmachten gaan nu zó leuk met elkaar om. Op het blok van vier zweven twee astronauten op elkaar toe, ieder met de naam van hun sponsor op de borst, want dat moet tegenwoordig. Er zou USA en CCCP op staan, maar de CCCP verdween en nu staat er NASA resp. Glavkosmos op. Ook goede merken, hoor.
- * Op 25 september komt er weer zo'n ATM-vel met zelfklevende zegels van 29c. Weer met een felle adelaar en weer te duur. Op het velletje is plek voor 18 stuks, maar \$ 5.22 is geen handige prijs. Daarom zijn er 17 afgedrukt met 1 *filler stamp*, die de USPS fraai een *extra message sticker* noemt. Er staat als boodschap op dat u duidelijk moet schrijven. De prijs wordt \$ 5, dus 7 cents te veel. Maar 36% van de ondervraagden had dat er voor over en da's mooi meegenomen.